

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 4 grudnia 1947 r.

Nr 55

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

	str.
Poz. 389 — z dnia 1 grudnia 1947 r. w sprawie zwolnień od celnych opłat manipulacyjnych	1089
„ 390 — z dnia 1 grudnia 1947 r. w sprawie zwolnień od celnych opłat manipulacyjnych.	1090
„ 391 — z dnia 2 grudnia 1947 r. w sprawie poboru scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wytworów przemysłów: cukrowniczego, paliw płynnych, elektrotechnicznego, włókienniczego, skórzanego, chemicznego, papierniczego, materiałów mineralnych (materiałów budowlanych), węglowego, drzewnego, i hutniczego — podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu	1091
„ 392 — z dnia 3 grudnia 1947 r. w sprawie wymiaru podatku dochodowego za rok podatkowy 1946 r. dla podatników opodatkowanych według przepisów działu IV	1092
„ 393 — z dnia 3 grudnia 1947 r. w sprawie interpretacji zarządzenia z dnia 21 listopada 1947 r. wydanego przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy wnoszeniu opłat, związanych z dokonaniem zawiadomienia o prowadzeniu przemysłu i wykonywaniu niektórych zajęć zarobkowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 49, poz. 369)	1094
„ 394 — z dnia 3 grudnia 1947 r. w sprawie okresowych planów inspekcji oraz kontroli wykonania planów.	1095
„ 395 — z dnia 4 grudnia 1947 r. w sprawie uchylecia okólnika dotyczącego opłat skarbowych.	1096

OKÓLNIK GŁÓWNEGO INSPEKTORATU OCHRONY SKARBOWEJ:

Poz. 396 — z dnia 2 grudnia 1947 r. w przedmiocie spraw osobowych w okręgowych i rejonowych inspektoratach ochrony skarbowej	1097
--	------

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat o wyjściu z druku Przepisów rachunkowo-kasowych	1095
---	------

389

OKÓLNIK

z dnia 1 grudnia 1947 r.

w sprawie zwolnień od celnych opłat manipulacyjnych.

Na podstawie § 9 pkt. h przepisów wykonawczych do prawa celnego, w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22 października 1947 r. o zmianie przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 67 poz. 421) zwalnia się od celnych opłat manipulacyjnych wywożone za granicę druki i nuty.

Za druki należy uważać, analogicznie jak w przywozie — okólnik z dn. 15 listopada 1947 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 47 poz. 360) — towary,

wymienione w pozycjach 836, 837, 838, 840 i 845 taryfy celnej przywozowej.

W związku z tym uchyla się okólnik Nr 109 z dn. 21 maja 1947 r. Nr D. IV. 3485/2/47 w sprawie zwolnienia od celnej opłaty manipulacyjnej przesyłek wysyłanych przez niektóre instytucje (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 15, poz. 178).

Podsekretarz Stanu

Prof. Dr. Leon Kurowski

(Znak Min. Sk. D. IV. 7869/3/47)

390

OKÓLNIK

z dnia 1 grudnia 1947 r.

w sprawie zwolnień od celnych opłat manipulacyjnych.

I. Na podstawie § 9 pkt. h przepisów wykonawczych do prawa celnego, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22 października 1947 r. o zmianie przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 67 poz. 421) zarządza się aż do odwołania zwalnianie od celnych opłat manipulacyjnych towarów, przeznaczonych do bezpłatnego rozdawnictwa w celach opiekuńczych, leczniczych i oświatowych — nadchodzących z zagranicy dla następujących instytucji:

1. Ministra lub Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej,
2. Polskiego Czerwonego Krzyża,
3. Polskiej Y. M. C. A.,
4. J. E. M. Ks. Kardynała Sapiehy względnie Krajowej Centrali „Caritas”,
5. Centralnego Komitetu Opieki Społecznej (C. K. O. S.) względnie Wojewódzkiego Komitetu Opieki Społecznej Gdańsk-Sopot,
6. Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci (R. T. P. D.),
7. Chłopskiego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci (Ch. T. P. D.),
8. Międzynarodowego Funduszu Dziecięcego, oraz dla organizacji zagranicznych — członków Rady Zagranicznych Towarzystw Charytatywnych w Polsce (Council of Foreign Voluntary Agencies in Poland):
9. American Joint Distribution Committee,
10. American Relief for Poland (Rada Polonii Amerykańskiej),
11. Anglo-American Quaker Relief Mission,
12. Baptist Relief to Poland,
13. Brethren Service Committee,
14. British Save the Children Fund (Angielska Pomoc Polskim Dzieciom),
15. Cooperative for American Remittances to Europe (t. zw. „CARE”),
16. Danish Peace Volunteers (Duńscy Miłośnicy Pokoju),
17. Danish Red Cross (Duński Czerwony Krzyż) & Danish Save the Children (Misja Duńska Ratujcie Dzieci)
18. Don Suisse,
19. Foster Parents Plan for War Children Inc. (Organizacja Przybranych Rodziców),
20. General Conference of Seventh-Day Adventists,

21. International Committee of the Red Cross (Międzynarodowy Czerwony Krzyż),
22. International Y. M. C. A.,
23. Mennonite Central Committee,
24. Methodist Committee for Relief in Poland,
25. Philadelphian Relief Soc. for Poland,
26. Swedish Relief Organisation — obejmuje wszystkie szwedzkie organizacje,
27. Unitarien Service Committee,
28. War Relief Services — National Catholic Welfare Conference,
29. World Council of Churches,
30. World Student Relief (Światowa Pomoc Studentom),

Zwolnieniu od celnych opłat manipulacyjnych podlegają: żywność, odzież, bielizna, obuwie, pościel, przedmioty domowego użytku, lekarstwa, ekwipunek dentystyczny i lekarski, przybory szkolne i naukowe, specjalne urządzenia dla klinik, pracowni naukowych i badawczych.

II. Nie mogą natomiast podlegać zwolnieniu od celnych opłat manipulacyjnych;

- a) sprowadzane przez powyższe instytucje towary, przeznaczone na sprzedaż wewnątrz kraju, chociażby uzyskiwane ze sprzedaży tych towarów sumy obracane były na cele charytatywne,
- b) przesyłki indywidualne z darami, nadchodzące pod adresem wyżej wymienionych instytucji, lecz z góry przeznaczone przez nadawców dla ściśle określonych osób.

III. Przy zgłaszaniu do odprawy celnej towarów wyszczególnionych w części pierwszej ust. ostatni winno być złożone piśmienne oświadczenie instytucji, bądź też Rady Zagranicznych Towarzystw Charytatywnych w Polsce, pod adresem której towar nadchodzi, że jest on przeznaczony dla bezpłatnego rozdawnictwa w ramach akcji charytatywnej instytucji.

W stosunku do przesyłek „C. A. R. E.” (punkt 15 powyższego wykazu instytucji charytatywnych) pozostają nadal w mocy postanowienia okólnika Nr 395 z dnia 18 czerwca 1946 r. Nr D. IV. 1277/2/46 wraz z późniejszymi uzupełnieniami.

Odroczone należności wymienionych wyżej instytucji, powstałe z tytułu celnych opłat manipulacyjnych, ciężące na rachunku Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, bądź też na rachunku innych instytucji podlegają odpisaniu.

Podsekretarz Stanu

Prof. Dr Leon Kurowski

(Znak Min. Sk. D. IV. 7927/3/47)

391

OKÓLNIK

z dnia 2 grudnia 1947 r.

w sprawie poboru scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wytworów przemysłów: cukrowniczego, paliw płynnych, elektrotechnicznego, włókienniczego, skórzanego, chemicznego, papierniczego, materiałów mineralnych (materiałów budowlanych), węglowego, drzewnego i hutniczego — podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Celem ujednoczenia praktyki przy stosowaniu obowiązujących rozporządzeń Ministra Skarbu o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wytworów wymienionych w nagłówku przemysłów Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia co następuje:

1. Podstawę obliczenia scalonego podatku obrotowego stanowi obrót w rozumieniu art. 15 ust 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) osiągnięty przez centrale zbytu danego przemysłu ze sprzedaży odbiorcom z poza centralnego zarządu danego przemysłu wszystkich artykułów, (surowców, półwyrobów, wyrobów gotowych oraz odpadków i innych rzeczy powstałych w wyniku produkcji) wydobytych lub wytworzonych przez zakłady i przedsiębiorstwa tegoż przemysłu, a więc obrót osiągnięty zarówno ze sprzedaży artykułów stanowiących przedmiot głównej (podstawowej) produkcji, jak i obrót osiągnięty ze sprzedaży artykułów pochodzących z produkcji pomocniczej lub ubocznej, rodzajowo odmiennej od głównej) np. obrót ze sprzedaży cegieł, prądu elektrycznego, gazu w przemyśle włókienniczym i t. p.). W przemyśle paliw płynnych podstawę obliczenia scalonego podatku obrotowego stanowi ponadto obrót ze sprzedaży w stanie nieprzerobionym produktów naftowych pochodzących z importu dokonywanego bezpośrednio przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa tegoż przemysłu.

Za sprzedaż artykułów odbiorcom z poza centralnego zarządu danego przemysłu uważa się między innymi sprzedaż artykułów pracownikom zatrudnionym w tymże przemyśle (w zakładach, zjednoczeniach, przedsiębiorstwach i centralnym zarządzie).

Obroty stanowiące podstawę obliczenia scalonego podatku obrotowego winny być uwidocznione w księgach central zbytu danego przemysłu.

2. Poborem scalonego podatku obrotowego objęte są wszystkie fazy obrotów dokonanych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, w ramach centralnego zarządu danego przemysłu a więc również:

a) obroty osiągnięte przez centrale (wydziały) zaopatrzenia lub inne jednostki danego przemysłu w związku z zaopatrzeniem zakładów, zjednoczeń i przedsiębiorstw danego przemysłu w surowce i inne materiały;

b) obroty osiągnięte przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa danego przemysłu z tytułu czynności komisji wykonywanych przy sprzedaży wymienionych wyżej artykułów.

3. Obroty osiągnięte ze sprzedaży w stanie nieprzerobionym:

a) wszelkiego rodzaju towarów pochodzących z importu dokonywanego bezpośrednio przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa danego przemysłu (wyjątek przemysł paliw płynnych — patrz p. 1),

b) wszelkiego rodzaju towarów krajowych i importowanych pochodzących z dokonanych w kraju zakupów (np. z zakupów dokonanych w przedsiębiorstwach importowo-eksportowych nieobjętych centralnym zarządem danego przemysłu), jak również obroty osiągnięte z tytułu świadczeń usług lub świadczeń usług połączonych ze świadczeniami rzeczy (art. 17 ust. 2 zdanie 3-cie dekr. o pod. obr.) — nie są objęte scalonym podatkiem i podlegają podatkowi obrotowemu na zasadach ogólnych.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu podaje jednocześnie powyższe wyjaśnienia podległym mu centralnym zarządom poszczególnych przemysłów do wiadomości i ścisłego stosowania.

Podsekretarz Stanu

T. Dietrich

(Znak Min. Sk. D. V. 12966/3/47)

392

OKÓLNIK

z dnia 3 grudnia 1947 r.

w sprawie wymiaru podatku dochodowego za rok podatkowy 1946 dla podatników opodatkowanych według przepisów działu IV.

W związku z nadchodzącym terminem zakończenia ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku dochodowego za rok podatkowy 1946 Ministerstwo Skarbu poleca w odniesieniu do

podatników podlegających za ten rok opodatkowaniu według przepisów działu IV dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 2, poz. 14) stosować następujące zasady.

Ministerstwo Skarbu przypomina, że dochodem w przedsiębiorstwie podlegającym opodatkowaniu według przepisów działu IV jest zysk bilansowy wynikający z zamknięcia rachunkowego sporządzonego zgodnie z obowiązującymi dane przedsiębiorstwo przepisami finansowymi, w szczególności — zgodnie z instrukcją Ministra Skarbu z dn. 7 lipca 1947 r. o sporządzaniu bilansów otwarcia w roku 1946 i bilansów zamknięcia za rok 1946 w przedsiębiorstwach państwowych oraz w przedsiębiorstwach i majątkach pozostających pod zarządem państwowym (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 36, poz. 331).

Wykazany w zamknięciu rachunkowym zysk bilansowy nie ulega żadnej korekcie pod kątem widzenia przepisów dekretu o podatku dochodowym z wyjątkiem wpłat na podatek dochodowy (wraz z wpłatami na państwowy fundusz inwestycyjny), które stanowią pozycję niepotracalną.

Tryb zatwierdzania bilansów w przedsiębiorstwach państwowych uregulowany zostanie oddzielnie.

Urzędy rewizyjne z tytułu współuczestniczenia w zatwierdzaniu bilansów i badaniu zgodności planowanych wyników gospodarczych przedsiębiorstw z wynikami rzeczywiście osiągniętymi mają nie tylko prawo, ale i obowiązek zbadania, czy przedsiębiorstwo w okresie sprawozdawczym przestrzegało obowiązujących zarządzeń porządku finansowego.

Jedną z zasad tego porządku jest, iż ubytki w normatywnym kapitale obrotowym spowodowane stratami bądź innymi przyczynami mogą być wyrównywane jedynie z r-ku sum obrotowych w Narodowym Banku Polskim w trybie zatwierdzania planów finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw.

W r. 1946 ten porządek finansowy nie mógł być stosowany wobec tego, iż tezy do systemu fi-

nansowego weszły w życie dopiero z dniem ogłoszenia t. j. 24 września 1947 r. (Mon. Pol. Nr 120, poz. 762). Z tego powodu Ministerstwo Skarbu poleca w drodze wyjątku, jeżeli chodzi o ten okres gospodarczy, odliczać od zysków przedsiębiorstw te sumy, które one przerzuciły na pokrycie strat w innych przedsiębiorstwach.

Wysokość podatku dochodowego za 1946 r. podatkowy dla podatników podlegających opodatkowaniu według przepisów działu IV wynosi 20% zysku wynikającego z zamknięcia rachunkowego.

Jeżeli po dokonaniu wymiaru podatku przy zastosowaniu powyższej stopy podatku na kontach poszczególnych przedsiębiorstw powstaną nadpłaty, ulegają one zarachowaniu na pokrycie bieżących należności podatkowych tych przedsiębiorstw; w związku z tym urzędy rewizyjne za pośrednictwem izb skarbowych równocześnie z dokonaniem wymiaru i ustaleniem wysokości nadpłaty przedłożą Ministerstwu Skarbu sprawozdania wskazujące w każdym przypadku kwotę nadpłaty i nazwę przedsiębiorstwa, którego ta nadpłata dotyczy.

Wymiar podatku dochodowego za 1946 rok podatkowy dla podatników opodatkowanych według działu IV dekretu winien być ukończony w terminie określonym okólnikiem z dnia 28 lutego 1947 r. Nr D. V. 835/1/47 dla zakończenia akcji ustalania zobowiązań podatkowych za 1946 rok, t. j. do dnia 31 grudnia 1947 r.

Celem dochowania tego terminu urzędy rewizyjne wezwą do przedłożenia bilansów za 1946 rok te przedsiębiorstwa, które dotychczas tego jeszcze nie uczyniły.

Podsekretarz Stanu
T. Dietrich

(Znak Min. Sk. D. V. 12543/3/47)

393

OKÓLNIK

z dnia 3 grudnia 1947 r.

w sprawie interpretacji zarządzenia z dnia 21 listopada 1947 r. wydanego przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy wnoszeniu opłat, związanych z dokonaniem zawiadomienia o prowadzeniu przemysłu i wykonywaniu niektórych zajęć zarobkowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 49, poz. 369)

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu udziela następujących wyjaśnień do wymienionego zarządzenia:

I. Do „przemysłowych i rzemieślniczych przedsiębiorstw i zajęć budowlanych“ wymienionych w § 1 zarządzenia należą następujące rodzaje rzemiosł i przemysłów:

A. Rzemiosła

1. betoniarze,
2. terakociarze,
3. studniarze,

4. dekarze,
5. szklarze budowlani
6. izolatorzy,
7. malarze,
8. budowniczy,
9. murarze,
10. cieśle,
11. stolarze budowlani,
12. układacze płyt,
13. zduni,
14. asfalcjarze,

15. brukarze,
16. sztukatorzy,
17. instalatorzy kanalizacyjni,
18. „ wodociągowi,
19. „ gazowi,
20. „ centralnego ogrzewania,
21. blacharze trudniący się kryciem dachów.

B. Przemysł:

1. budowa i remonty budynków,
2. instalacje centralnego ogrzewania, urządzeń wodnych, gazowych, instalacje elektryczne,
3. kamieniołomy,
4. wydobywanie piasku i żwiru,

5. obróbka kamieni budowlanych,
6. wapienniki,
7. wytwórnie gipsu i innych materiałów wiążących (np. tynki szlachetne),
8. betoniarnie i sztuczne kamienie budowlane,
9. cegielnie (cegła, dachówka, gąsiory, sączki),
10. klinkiarnie, kaflarnie, materiały ogniotrwałe,
11. papa i izolacja.

II. Pojęcie „wytwórnia konfekcji“ obejmuje konfekcyjne krawiectwo wszelkiego rodzaju (męskie, damskie i dziecięce) oraz bielizniarstwo i czapnictwo.

Za Dyrektora Departamentu
R. Galster

(Znak. Min. Sk. D. V. 13110/1/47)

394

OKÓLNIK

z dnia 3 grudnia 1947 r.

w sprawie okresowych planów inspekcji oraz kontroli wykonania planów.

Znosząc nałożony zarządzeniem z dnia 22 stycznia 1947 r. Nr D. I. 1727/1/47 obowiązek przedkładania miesięcznych sprawozdań z wykonania planów inspekcji, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby począwszy od r. 1948 do przedkładanych Departamentów I-mu kwartalnych planów inspekcji był dołączany wykaz, obejmujący jednostki służbowe, zlustrowane w poprzednim kwartale. Wykaz ten winien obejmować następujące dane:

1. Nr kolejny planu inspekcji
2. Nazwę jednostki służbowej (Urząd, inspektorat, rejon)
3. Dział służby, objęty przeprowadzoną inspekcją
4. Kto inspekcję przeprowadził
5. Kiedy inspekcję przeprowadzono (dzień, miesiąc, rok)
6. Data i Nr wydanego zarządzenia po inspekcyjnego
7. Uwagi.

Nie należy jednak obejmować wykazem rewizyj Kas Urzędów Skarbowych, (rewizyjnych albo-wiem Izby Skarbowe przedkładają Departamentowi fachowemu w odstępach półrocznych krótkie sprawozdania z dokonanych rewizyj (§ 2 ust. 3 przep. rach.-kas.). Odpisy tych sprawozdań należy na przyszłość przedkładać także Departamentowi I-mu.

Oдноśnie planowania czynności inspekcyjnych w zakresie działu służby podatków pośrednich (akcyzy), Ministerstwo Skarbu poleca oznaczać, w rubr. 2 wzoru planu, przynależność miejscową lustrowanych jednostek stałych nadzorów, przedsiębiorstw akcyzowych) do właściwego rejonu kontroli akcyzowej.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 31679/1/47)

395

OKÓLNIK

z dnia 4 grudnia 1947 r.

w sprawie uchylecia okólnika dotyczącego opłat skarbowych.

Wzwiązku z ogłoszoną w numerze 45 p. 355 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Instytucją Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1947 r. w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw Ministerstwo Skarbu uchyliła zarządzenie z dnia 24

czerwca 1947 r. Nr D. I. 15181/1/47 w sprawie opłat skarbowych.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 36173/1/47)

396

OKÓLNIK GŁÓWNEGO INSPEKTORATU OCHRONY SKARBOWEJ

z dnia 2 grudnia 1947 r.

w przedmiocie spraw osobowych w okręgowych i rejonowych inspektoratach ochrony skarbowej.

W związku z zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22. X. 47 r. w przedmiocie kompetencji w sprawach osobowych (Dz. U. Min. Sk. Nr 39, poz. 337) zarządzam, co następuje:

1. Okręgowe inspektoraty ochrony skarbowej przejmą niezwłocznie z izb skarbowych akta osobowe pracowników ochrony skarbowej, akta postępowania dyscyplinarnego w sprawach zakończonych oraz akta spraw dyscyplinarnych będących w toku.

2. Przejęte z izb skarbowych akta spraw dyscyplinarnych będących w toku należy przesłać niezwłocznie do wglądu głównemu inspektoratowi ochrony skarbowej.

3. Przed powzięciem decyzji przez okręgowych inspektorów należy przedkładać głównemu inspektoratowi ochrony skarbowej do wglądu akta sprawy w przypadkach niżej wymienionych:

- a) dopuszczenia kandydata do służby przygotowawczej,
- b) przyjęcia do służby pracownika o prywatno-prawnym charakterze stosunku służbowego,
- c) mianowania na stałe funkcjonariusza prowizorycznego,
- d) przeniesienia funkcjonariusza w stan spoczynku na podstawie art. 29 ustawy z dnia 11. XII. 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 160 z 1934 r.),
- e) zwolnienia funkcjonariusza ze służby w myśl przepisów art. 62, 63 i 113 ustawy z dnia 17. II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej,
- f) rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem kontraktowym w ramach umowy o pracę z wyłączeniem przypadków niezwłocznego rozwiązania umowy z ważnych przyczyn,
- g) udzielenia zezwolenia na zajęcie uboczne w trybie art. 29 ustawy z dnia 17. II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej,
- h) wyznaczenia zastępcy okręgowego inspektora w myśl § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z 5. VIII. 1947 r. o organizacji i zakresie działania ochrony skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 307).

Przedkładane do wglądu sprawy, przy dołączeniu akt osobowych, winny być zaopiniowane, a nadto w przypadkach objętych pkt. „a” i „b” poprzedzone postępowaniem selekcyjnym w myśl instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 14. III. 1947 r. Nr D. I. 4742/2/47 o przyjmowaniu do służby. Akta postępowania selekcyjnego winny być również dołączone.

4. Do czasu wydania przez Ministerstwo Skarbu odnośnych przepisów, okręgowe inspektoraty

prowadzą ewidencję osobową i akta osobowe według dotychczas przyjętego w okręgach systemu.

5. Wypełnione karty kartotekowe nowoprzyjętych w miesiącu kalendarzowym pracowników należy przysyłać do głównego inspektoratu jednocześnie do dnia 5-go następnego miesiąca.

6. Nakłada się obowiązek niezwłocznego zawiadamiania głównego inspektoratu o każdorazowym przypadku:

- a) zawieszenia funkcjonariusza w służbie,
- b) aresztowania,
- c) wdrożenia dochodzeń karnych,
- d) wdrożenia postępowania sędowo-karnego,
- e) wdrożenia postępowania dyscyplinarnego.

W zawiadomieniu należy podać stawiane funkcjonariuszowi zarzuty, a jeśli nie są znane sprawozdać o tym dodatkowo.

7. Okręgowe inspektoraty obowiązane są prowadzić miesięczną listę obecności pracowników. W liście powinny być zamieszczone krótkie adnotacje o przyczynach nieobecności pracowników w służbie z zaznaczeniem, czy nieobecność uznana została za usprawiedliwioną.

8. Rejonowe inspektoraty ochrony skarbowej są obowiązane prowadzić:

- a) teczkę spraw osobowych, w której to tezcze należy rejestrować i przechowywać dotyczące pracowników pisma,
- b) zapisek obsady osobowej rejonowego inspektoratu według załączonego wzoru.

Równocześnie uchylam zarządzenia i okólniki głównego inspektoratu w zakresie spraw osobowych, a mianowicie:

- a) Zarządzenie G. I. O. S. z 11. X. 45 Nr 699/45 o nadsyłaniu kart personalnych wszystkich pracowników ochrony skarbowej.
- b) Okólnik G. I. O. S. Nr 77/46 z lipca 1946 r. L. D. I. GIOS/4874/pers. 46 o uporządkowaniu ewidencji personalnej.
- c) Okólnik G. I. O. S. Nr 96/46 z dnia 29. X. 46 L. D. I. GIOS/7979/1/os/46 w sprawie doboru personelu.
- d) Okólnik G. I. O. S. Nr 3/47 o uporządkowaniu ewidencji osobowej.
- e) Zarządzenie G. I. O. S. z dnia 3. III 47 r. L. D. I. GIOS/2293/1/47 dotyczące nadsyłania zmian personalnych.
- f) Okólnik GIOS z dnia 8. XI. 47 Nr GIOS/12139/1/47 o trybie postępowania w sprawach osobowych.

p. o. Główny Inspektor
Ochrony Skarbowej
W. Nowakowski

Znak GIOS/13079/1/47

1 zał.-wzór.

STRONA TYTUŁOWA

Rejonowy Inspektorat
Ochrony Skarbowej

Załącznik do okólnika
z dnia 2 grudnia 1947 r.

w.....

ZAPISEK

obsady osobowej

Strona wewnętrzna

L. p.	Nazwisko – Imię tytuł służbowy	funkcja	D a t a		Uwagi
			objęcia	Oddania	
			f u n k c j i		

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

KOMUNIKAT

o wyjściu z druku Przepisów rachunkowo-kasowy ch.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że wyszły z druku następujące Przepisy rachunkowo-kasowe:

1. Przepisy rachunkowo-kasowe dla kas urzędów skarbowych,
2. Przepisy rachunkowo-kasowe dla Wydziałów rachunkowo-kasowych Izb Skarbowych,
3. Przepisy rachunkowo-kasowe dla władz i urzędów państwowych.

Przepisy te będą przydzielane władzom i urzędom państwowym centralnie za pośrednictwem właściwej władzy naczelnej.

Ministerstwa, które do tej pory nie pobrały przydzielonych egzemplarzy powyższych Przepi-

sów mogą odebrać je w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu przy ul. Wileńskiej 2/4.

Zarazem Ministerstwo Skarbu ustala cenę za 1 egzemplarz:

Przepisów rach.-kas. dla kas urzędów skarbowych na kwotę	125 zł
Przepisów rach.-kas. dla Wydziałów rach.-kas. Izb Skarbowych na kwotę	100 zł
Przepisów rach.-kas. dla władz i urzędów państwowych na kwotę	100 zł

Należność za pobrane egzemplarze należy wpłacić na konto P. K. O. Nr I-2000 Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Cena zł 26

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna 1500; półroczna zł 850; kwartalna zł 500; miesięczna zł 200.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie razwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4. Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 70.
